

Mariager Kirke & Sogn

Marts - april - maj 2012
34. årgang nr. 2

Sogneindsamling

"Don't ask what the church can do for you -
Ask what you can do for the church!"

Tilmeld dig Sogneindsamlingen 4. marts kl. 10.
hos Eva Elmose tlf.: 40409655 - 98542035
og **slut sulten!** Se side 7.

Indholdsfortegnelse

Aktuelle fakta:

Adresseliste	31
Andre aktiviteter	17
Aftenhøjskolen	11
Formiddagshøjskolen	11
Gudstjenester.....	16
Koncerter.....	32
Siden sidst	30

Sognepræsterne, organisten og menighedsrådet:

Livets race – <i>Stine Tougaard</i>	04
Og det var de første tredive år.....	12
Menighedsrådet arbejder.....	20

For børn og unge.

Stygge Krumpen og spaghetti	06
Minikonfirmand.....	06
Årets konfirmandnavne.....	07
Sogneindsamlingen	07

Artikler:

Lunefuld vinter	
<i>Britt Lægsgaard</i>	22
Nyt fra Birgittaforeningen	
<i>Helga Moos</i>	28
Rejse til Tyrkiet	
<i>Arndt Jessen Hansen</i>	25
Som volontør i Malawi	
<i>Gitte Winther Jørgensen</i>	26
Studiekreds	
<i>Jacob D. Krogh Rasmussen</i>	30

Digte:

Julekrybben	
<i>Vibeke Guldborg</i>	18
Mariager Kloster	
<i>Vibeke Guldborg</i>	08

Dead-line for næste kirkeblad er fredag d. 27. april 2012. Artikler og foto sendes som vedhæftet mail til Peter Ulrich Toubøl, mhr@mariagerkirke.dk

Forside foto: *Peter Ulrich Toubøl* "Klosterbygningens nye hovedindgang".

Indvielse af Klosterbygningen

Den officielle indvielse af Klosterbygningen sker ved en festgudstjeneste

Palmesøndag d. 1. april 2012 fra kl. 14.00 - 17.00.

Her får menigheden samt indbudte gæster lejlighed til at markere afslutningen af den store indvendige istandsættelse.

Program for indvielsen:

Kl. 14.00 er der festgudstjenesten i kirken ved biskop Kjeld Holm. Efter gudstjenesten vil der blive et par korte taler, hvorefter alle går over til klosterbygningen, hvor provst og kulturudvalgsformand Jørgen Pontoppidan vil forestå indvielsen. Efterfølgende vil der være en rundvisning i bygningen, som afsluttes med et lille stående traktement.

Åbent Hus i Klosterbygningen

**søndag d. 18.
marts.**

Allerede denne søndag er der mulighed for i fred og ro at bese bygningen, idet vi fra kl. 11.30 - 15.00 holder åbent med rundvisning, kirkekaffe, sandwich og diverse drikkevarer. Kl. 13.00 vil der desuden være mulighed for at deltage i menighedsrådets årlige orienteringsmøde, hvor vi fremlægger årets regnskab samt redegør for årets aktiviteter og planer for det kommende år.

Velkommen, Mariager Menighedsråd.

Livets racerløb.

Tekst Stine Tougaard.

For år tilbage besøgte jeg en kirke i London. Det var en lille karismatisk menighed, med en meget energisk præst. Jeg satte mig nederst i kirken og så op i mod alteret, og så blev jeg forundret. For bag alteret hang et maleri - altså altertavlen - med en masse stjerner på en sort baggrund, og hen over billedet stod med store bogstaver "RACE". Det engelske ord race betyder RACERLØB eller RÆS, og jeg undrede mig over, hvad meningen skulle være med at have netop

det ord skrevet på en altertavle.? Men ved nærmere eftertanke var det måske ikke så mærkeligt, tænkte jeg, for livet kan ganske ofte være noget af et ræs! Man kan godt føle det, som om man er med i et racerløb. Helt fra man er barn, gælder det om at være forrest i feltet. Forrest når det gælder tøj, mobiltelefoner, popularitet blandt kammeraterne. Det gælder om at være den dygtigste i skolen, på fodboldbanen, på rideskolen osv. Når man bliver ældre, fortsætter ræset. Det gælder om at være forrest i karrierefeltet om at have de mest velopdragne børn, have det nydeligste hus og den største bil, det gælder om at holde sig ung og i god form, og man måler sig i meget høj grad med andre. Man stræber efter at opnå andres beundring og accept, og det kan

godt føles, som om man i gennem livet befinder sig på en racerbane. Det er hårdt, og følgerne af at være under et konstant pres, kan være voldsomme.

Men giver det nogen mening i forhold til kristendommen, at man skriver RACERLØB eller RÆS på en altertavle? Det gjorde det faktisk, når man lyttede til den præst, der prædikede i menigheden. I følge den karismatiske engelske præst handlede det nemlig om, at vi alle sammen godt kunne blive lidt bedre, blive lidt frommere, bede lidt mere, faste lidt mere, gøre lidt flere gode gerninger, tro lidt mere, have lidt større resultater på missionsmarken, for hvis ikke vi gjorde det, var det ikke sikkert, at vi nåede i mål. Kun de dygtigste, dem der stræbte allermost ville nå målet - frelsen. Jeg blev helt forpustet over den indsats, det krævede at opnå Guds kærlighed, og det gjorde mig ked af det. Ligesom man kan føle sig utilstrækkelig i forhold til dagligdagens krav, følte jeg mig utilstrækkelig i forhold til kristendommens krav, jeg følte mig bundet og tvunget og blev virkelig angst for, om jeg mon var en af dem, der nåede målet, så skulle der i hvert fald gøres en ihærdig indsats.

Men netop som jeg sad der og følte mig umulig og utilstrækkelig og som en der lå meget langt tilbage i feltet i det racerløb, hvor målet var Guds kærlighed,

flyttede præsten sig en anelse til den ene side, og jeg så, at jeg havde overset et "G" på altertavlen.

På maleriet stod der ikke "RACE" men "GRACE". GRACE betyder NÅDE, og der faldt en sten fra mit hjerte. Kristendommen er ikke noget ræs, kristendommen handler om Guds nåde. Vi mennesker kan ikke frelse os selv, lige meget hvor meget vi stræber. Alt afhænger af Guds nåde. Ordet NÅDE stammer fra det latinske ord GRATIA, som betyder gratis. I kristendommen skal man ikke gøre sig fortjent til Guds kærlighed ved at kaste sig ud i et ræs, hvor det handler om at være særlig from eller rigtig eller dygtig.

Kristendommens budskab er, at vi ikke skal stræbe efter at nå målet i form af Guds kærlighed, målet kommer til os, helt ufortjent - helt gratis! Når vi ligger der i grøften og er kørt galt og slet ikke kan følge med i ræset, og føler os utilstrækkelige og elendige kommer Gud og løfter os ud af løbet og ind i hans kærlighed. Så kommer Gud til os og fortæller

os at vi er gode nok, at vi er elskede, at vi allerede er i mål.

Når vi døber spæde børn i kirken, er det netop et udtryk for, at i forhold til Guds kærlighed, er vi som små hjælpeløse børn. Vi kan ikke gøre noget for at gøre os fortjent til Guds kærlighed, vi får den ganske gratis, ligesom et nyfødt barn ikke kan gøre noget for at fortjene sine forældres kærlighed, men får den helt ufortjent.

Det er sandt, at hverdagen kan føles som et ræs, men for Gud gælder det ikke om at komme først. Kristendommen sætter os fri, den binder os ikke til love og regler, som vi skal følge for at opnå Guds kærlighed. Og når vi føler den frihed, vi får, i kraft af Guds kærlighed, så sættes vi fri - fri til at være noget for hinanden, og til at give den kærlighed videre - som vi får af ham - til vore medmennesker. Og tanken om den kærlighed skal give os kræfter til at være i hverdagen. Vi skal hvile i tanken om, at vi er elskede af Gud. Vi skal se os selv i lyset af hans kærlighed ikke i lyset af vores egen præstationer eller af andre menneskers beundring.

For børn og Unge

Tekst af Jacob D. Krogh Rasmussen & Stine Tougaard

Stygge Krumpen og spaghetti

Onsdag den 23. maj kl. 17.00 er der børnegudstjeneste og efterfølgende fællesspisning i klostret.

TV2's julekalender "Ludvig og Julemanden" bragte Stygge Krumpen på alle børns læber. Men i Mariager behøver vi ikke nøjes med at se Stygge Krumpen som genfærdet i fjernsynet. For den rigtige Stygge Krumpen er i den grad knyttet til Mariager kirke og ikke mindst kirkegård! Hans kiste stod i mange år frit fremme inde i kirke, indtil den blev sat ned i gravkammeret og til sidst blev genbegravet på kirkegården, hvor den er den dag i dag! Ved børnegudstjenesten skal vi derfor høre

mere om Stygge Krumpen og følge hans fodspor rundt i kirken og på kirkegården. Som noget nyt slutter denne hverdagsbørnegudstjeneste med fællesspisning i klostret, så både store og små kan nyde gudstjenesten og bordets glæder uden at skulle tænke på madlavning og opvask og samtidig kan sengetiden passes! Børnegudstjenesten og fællesspisning onsdag den 23. maj kl. 17.00 i Mariager kirke – tilmelding er ikke nødvendig!

Tegning af Per Sloth Carlsen fra hans bog om Mariager.

MINIKONFIRMAND

Hver torsdag og fredag mødes 3. klasserne fra Mariager Skole til minikonfirmandundervisning. Vi hører historier fra bibelen, laver skuespil, tegner, maler og hygger os. Minikonfirmand fortsætter til påske.

Årets konfirmander

29. april 2012 kl. 10.00

Marianne Gøttler
Aimee Annika Hansen
Sven Asbjørn Hededal Lentz
Sissel Hornshøj Graversen
Christian Højberg Bundgaard
Signe Kold Kristiansen
Katrine Ladefoged Rasmussen
Tobias Loft Holz
Bolette Maagaard Nielsen
Charlotte Norup Henriksen
Emilie Overvad Andersen
Mathilde Roest Kudahl
Emma Skeel Østergaard
Jeppe Skou Nielsen
Celine Solhøj Nebel

Fie Sommer Christensen
Ditte Viftrup Andersen
Jonas Voetmann
Maria Østergaard

6. maj 2012 kl. 10.00

Frederik Stryhn Andersen
Nathalie Bang Andersen
Caroline Markfoged Christensen
Emil Oliver Christensen
Frederik Bundgaard Christensen
Lukas Schoop Gertz
Louise Ujunma Kiesbye Holm
Cecilie Schrøder Jensen

Emma Østergaard Johnsen
Anja Klitte
Nadia Hein Larsen
Emilie Hoff Lundorff
Regitze Schmidt Markussen
Charlotte Præstegaard Mikelsen
Trine Engberg Møller
Martin Baltser Nejsum
Jonathan Sebastian Nielsen
Morten Rønnenkamp Nielsen
Majse Lykke Hoe Poulsen
Karen Bech Sørensen
Thomas Steinfeldt Nielsen
Hans Storm Sørensen
Anna Sofie Petersen

Sogneindsamling

Kampen mod sult fortsætter

Søndag d. 4. marts kl. 10 sender vi igen frivillige indsamlere på gaden for at bekæmpe sult ved Folkekirkens Nødhjælps årlige sogneindsamling.

Sult er det mest ekstreme udtryk for fattigdom og et overgreb mod menneskers grundlæggende ret til mad og liv. Nogle mennesker sulter, fordi de rammes af naturkatastrofer eller lever på steder, der er følsomme for den mindste variation i vejret. Nogle sulter, fordi andre krænker deres rettigheder og bevidst fratager dem deres ejendom eller muligheder for at klare sig selv. Folkekirkens Nødhjælp bekæmper årsagerne til sult med akut nødhjælp, langsigtet udviklingshjælp og ved at arbejde for menneskers ret til at leve i værdighed og uden sult på både lokalt og internationalt plan. Det arbejde vil vi og flere end 1300 andre sogne sammen med omkring 20.000 frivillige indsamlere støtte, når de søndag d. 4. marts går på gaden for at samle ind til Folkekirkens Nødhjælps arbejde med at bekæmpe sult. Meld dig allerede nu som indsamler til søndag d. 4. marts hos hos Eva Elmose tlf.: 98542035 - 40409655 e-mail: eva@mariagerkirke.dk eller Stine Tougaard 61721153.

Ved Sogneindsamling 2011 samlede vi 13.711 kroner ind. På landsplan samlede 20.000 indsamlere 15 mio. kroner ind til kampen mod sult og katastrofer.

Mariager kloster

Digt: Vibeke Guldborg. Foto: PUT.

Tegninger af Per Sloth Carlsen fra hans bog om Mariager.

Der svæver rundt om klostersøens vande
og rundt den gamle klosterbygning
et sus af fortid, ånd, historie, birgittinerliv
i tæt kontakt til himlen ovenover.

Snart bliver nutid sat i spil i disse
rammer:
vi indvier vores nye sognegård!

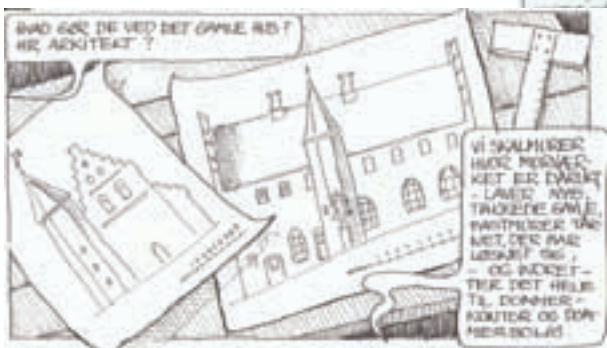

I året fjortenhundred'seksofyrre
- katolicismens tid -
blev klostret anerkendt af paven
til tresindstyve birgittinersøstre
med samt et mindre antal brødre.

Og klostret bragte frugtbarhed til byen,
et blomstrende og givtigt samfund skabtes.

Reformationen kom til Danmark
I året femtinhundred'sekstogtred've,
og klostrene blev nedlagt,
således også Mariager kloster,
der smuldred' hen, forfaldt
igennem tre århundreder.

Men kirken står
såvel som
munkeklosters
nordfløj
og vidner om
de fordums dage.

Vort gamle kloster bli'r nu sognegård
et mødested, et samlingspunkt
til fællesskab, til fest,
til nytte og til glæde
for by og sogn
i tæt kontakt til Mariager Kirke.

At nå så langt var ikke let,
der måtte kæmpes
mangen kamp
mod grå autoriteter,
som helst så fortid'n
rent forblive fortid
og klostret et museum.

Dog sejrede Birgittas ånd,
der rummer sans for brugbarhed i nuet,
hun indgød klostrets våbendragere,
der ønskede en bygning,
som nutidsmennesker kan glædes ved,
en glød til deres ildsjæl,
så reaktionens mørkemænd
til sidst fik baghjul.

Nu kan vi glædes
og gå en fremtid
håbefuldt i møde,
så lys, så værdig,
så rig på muligheder,
hvor fortid skal formidles,
så nutid gøres mer' intens,
så sprudlende af liv som fra en kilde,
der springer af Birgittas ånd, vision og handling
- et kristent livssyn -

Højskoleaftener

I samarbejde med Folkeuniversitetet.

**Tirsdag den 13. marts
kl. 19.30.**

**Musikpædagog
og fhv.**

højskoleforstander

Erik Sommer

”Den, som mærker,
at græsset gror – en
melodimagers historie.”

Vi slutter som vanligt
på musikalsk vis – med
en højskoleaften med
fortællinger og sange fra
højskolesangbogen.

Desuden får vi denne aften lidt ekstra godt at spise og drikke.

Det bliver så sidste højskoleaften i Sognegården.

Foto: Hanne Vinter Krogh

Generalforsamlingen

afholdes tirsdag d. 17. april kl. 16.00 i
klosterbygningen.

Mød op og kom med gode ideer til
næste sæsons program.

Formiddagshøjskolen

Alle er velkomne i formiddagshøjskolen, og alle
arrangementer foregår på torsdage fra kl. 10.30 –
13.15.

Formiddagshøjskolens sidste møder i første
halvår af 2012 bliver følgende: Torsdag d. 8.3. i
Sognegården - 22.3. og 12.4. i Klosterbygningen.
Vi planlægger at slutte med en udflugt d. 26.4.
På gensyn

Styringsgruppen for Formiddagshøjskolen.

Kontaktperson Lene Lundsgaard,
tlf.: 9854 2226 – 4045 9651.

Og det var de første tredive år

Jeg har lige i en alder af 48 år haft 30 års jubilæum i Den danske Folkekirke. Ikke et jubilæum der afstedkom anden festivitas, end at jeg modtog en flaske udmærket rødvin i Rema af et menighedsrådsmedlem, der var styrtet derned efter 2. juledags gudstjenesten, fordi præsten frimodigt fra prædikestolen havde bekendtgjort det glade budskab: altså mit lille jubilæum. Jeg tillader mig den luksus at bruge min afmålte spalteplass til nogle betragtninger over dette ejendommelige erhverv.

Jeg skulle have sagt ja.

Ja - jeg skulle. Have sagt ja dengang midt i 70'erne. Ikke så vanvittig lang tid efter månelandingen. Watergate havde sendt Nixon på pension, og i Danmark rendte vi rundt og hyggede os med en vældig arbejdsløshed og en galopperende inflation. Thomas Nielsen og Anker Jørgensen kunne ikke blive enige om noget som helst, så derfor stod vi stille på stedet - lidt ligesom folkekirken altid har gjort. Vi var glade amatører, og fodboldlandsholdet vandt aldrig noget. Abba dominerede hitlisterne, som vi hørte i radioen under Jørgen Mylius' kyndige og evigt ungdommelige stemme (dengang hed han ikke "de Mylius"). Jeg skulle have sagt ja til at blive organist

men gjorde det ikke. Jeg havde travlt med at spille protestsange på min guitar, selvom Vietnam-krigen var afsluttet, og flower-powerbevægelsen for længst havde set sit modstykke i Mogens Glistrup, gamle dyder og hænderne over dynen. Der var vist ingen, der vandt Vietnamkrigen, men en masse uskyldige mennesker døde. Der er ingen forskel på Vietnam, Irak og Afghanistan, hvis du er død. Men der sad jeg med min guitar og mit lange protesthår (tro det eller lad være) og spillede Peter, Paul and Mary og andre rebeller, hvis udmærkede budskaber for længst var blevet kategoriseret som ungdommelige fatamorganaer. Men jeg skulle have sagt ja til at blive organist.

Organist i Hulsig.

12 kilometer syd for Skagen ligger metropolen Hulsig. En lille by, som dengang hørte under Skagen pastorat. Nu er Skagen jo Frederikshavn. Stort er godt har politikerne bestemt, så med vores allesammens velsignelse er byen på toppen degraderet til et appendiks til Frederikshavn. Hulsig kirke manglede en organist, og dengang klarede man sig i slige mindrelandsbykirker med hvaden stedlige klaverlærer kunne levere af kvikke elever. Min klaverlærerinde var en oldtudsegammel dame, der hed frøken Falkenstjerne (måske var hun enkefrue, men det virker selv den dag i dag som en absurd tanke). Hun havde et flygel, der stod i en stue, hvor alle gardiner altid var rullet ned, og

Hulsig kirke, hvor jeg aldrig har sat fingrene i tangenterne, men havde muligheden engang tilbage i 70'erne.

rummet derfor henlå i konstant mørke og med en umiskendelig gammel lugt. Det betød til gengæld, at man ikke kunne se om det tommetykke lag støv, man registrerede på nodebunkerne på flyglet, også befolkede resten af stuen. Jeg var åbenbart en af den slags kvikke elever, for jeg fik tilbuddet om at blive organist i Hulsig. Jeg har været 14 eller 15 år, men jeg gjorde det ikke. Der var stadig masser af potentiale i protestsangene - krig er jo ikke et forbigående fænomen - og guitaren trak mere end både klaverets og orglets tangenter.

En undersøgelse.

Jeg var på et tidspunkt perifert involveret i den edb-tekniske side af en undersøgelse, som var sat i værk af de højere kirkelige kredse. Spørgsmålet som der søgtes svar på var i al sin enkelhed: Hvorfor blev du organist? Det var ca. ligeså klart at det svar, der efterlystes var: *"Jeg blev organist, fordi jeg sang sopran i kirkekoret og nu gerne ville arbejde med børn og unge i kirken."* Det pudsige var bare, at næsten alle samstemmende svarede, at de blev organister, fordi de ved et tilfælde havnede bag et stort kirkeorgel og mærkede orglets enorme forførende kraft og var solgt til instrumentet øjeblikkeligt.

Hvordan bliver man organist?

Når nogen i dag spørger mig, hvornår man kan begynde at spille orgel, plejer jeg muntert at svare, at det kan man, når ens ben er ca. 70 cm. lange, og man derfor kan nå pedalerne. Man kan købe en trekvart violin, men det volder uoverstigelige vanskeligheder at købe et trekvart orgel. Som jeg husker det, blev jeg organist, fordi min mor, nogle år efter vi havde forladt Skagen og frøken Falkenstjernes sparebelysning, spurgte, om ikke jeg skulle tjene nogle lommepege som organist ved den lokale kirke i Årestrup, som netop var blevet ledig. Jeg tog min cykel kørte ud til præsten og bankede meget nervøst på. Han åbnede døren og sagde kvikt: *"Nå - det er dig. Du er ansat. Kan du begynde 2. juledag?"* Året var 1981, og jeg var blevet organist! -- Af navn! --

Op på hesten.

Nu blev det for alvor svært. Nok havde jeg været lidt mere i kirke end juleaften, men derfra og til at kunne begå sig i en højmesseliturgi, er der et stykke. Dertil kom, at de salmer man kunne spille hjemme på klaveret - godt sovset ind i fodpedal for at sløre de værste fejl og mangler - ikke lød nær så overbevisende på et kirkeorgel, hvor ens fingre skulle

Årestrup kirke, hvor jeg midt i firserne øvede som en besat både på søndagens ofte nye salmemelodier, men også på optagelsesprøven til konservatoriet. Jeg havde taget et af de i dag så udskældte sabbatår og øvede nogle timer om formiddagen. Hjem og spise frokost og så af sted igen om eftermiddagen. Ind i mellem klaverspil og teorilæsning. Man kommer ikke sovende ind på Danmarks dyreste musikuddannelse.

agere helt anderledes, og der var kontant og lydelig afregning for hvert galt tryk. Øvelse gør - om ikke mester - så dog en organist, der overlevede den første gudstjeneste 2. juledag 1981 under et ekstremt nervepres. Selvom der i den følgende tid kun var en gudstjeneste om ugen, og den var konfirmandvenligt overstået på 35 minutter, syntes jeg, at søndagene lå lige lovlig tæt, til at mit nyerhvervede og endnu beskedne orgelpertoire kunne følge med. Men øvelse gør - om ikke mester - så dog en mere og mere stabil og knapt så nervøs organist.

Nåleøjet.

For at blive "rigtig" organist skal man på konservatoriet. Det er dog ikke noget, man lige trækker i en automat og ved optagelsesprøven kan du komme med gymnasiets højeste snit, og det hjælper dig ikke, hvis ikke du kan spille. Spil til din optagelsesprøve og håb på, at din karakter (og den finansielle bevilling til de klassiske musikuddannelser) lukker dig gennem nåleøjet til de seks års højt kvalificeret undervisning i de forjættedes land. I dag er timetallet kun en brøkdel af, hvad det var dengang, men det er jo sådan, danskerne vil ha det. Som man si'er.

Gode lærere.

For overhovedet at nærme dig en sådan optagelsesprøve, skal du have noget kvalificeret undervisning, så jeg kontaktede organisten i Skagen, Freddy Samsing, der henviste mig til Kurt Levorsen i Aalborg, der efter at have undervist mig et kort stykke tid tog til Paris for at studere og leverede mig for fødderne af domorganist Niels Aage Bundgaard. Derinde i Aalborgs Domkirke ved det, jeg

En noget yngre udgave af denne artikels skribent, siddende ved orglet i Horsens kirke.

Mariager Kirke er nemlig ikke det første sted som installerer nyt orgel, mens jeg er organist. I Horsens kirke lød det gamle orgel ca. så grimt, som nogen kan forestille sig, så det blev kendt uegnet til gudstjenestebrug af folkekirkens orgelkonsulent, hvorefter det blev solgt til - ja gætt selv: en folkekirke for at blive benyttet til gudstjenester efter at være blevet godkendt af en anden orgelkonsulent. Logikken er som så ofte til at overse.

dengang syntes, var verdens største og mest potente instrument, blev jeg solgt. Af Niels Aages person, menneskelige og musikalske visdom. Og af orglet! Nu var jeg sikker på, at jeg ville blive organist også af gavn. Mange timers øvelse senere fandt jeg mig selv optaget på organiststudiet ved konservatoriet i Aalborg, med Niels Aage, Freddy og Kurt som lærere. Seks år senere var de så flinke at lukke mig ud af selv samme institution.

Forskel på præster og organister.

Præsterne residerer i kirkens østlige ende og organister højt hævet, som vi plejer at spøge med, i kirkens vestlige ende. Der er dog andre forskelle (udover påklædningen). Hele min studietid fungerede jeg søndag

efter søndag i min stilling som organist i Vendsyssel i Horsens og Hammer kirker sideløbende med fuldtidsstudiet på konservatoriet. Det må præsterne ikke! Det giverselvfølger organisterne den erfaring, at når vi er færdiguddannede, har vi 6-10 års praktisk erfaring, mens præsterne kun har haft et halvt års undervisning på pastoralseminaret fjernt fra virkeligheden.

Ydmygt landsbykirkeinstrument.

Sådan plejer jeg med et glimt i øjet at omtale Mariager Kirkes orgel velvidende, at der intet ydmygt er ved dette instrument. Det er ganske enkelt instrumentet, ingen organist kunne drømme om at forlade. Spiller du violin, kan du efter endt tjeneste i et symfoniorkester stadig spille violin derhjemme, men orglet er - som ejendomsmægleren ville udtrykke det - nagelfast inventar, og det er jo ikke sikkert, at min efterfølger i Mariager synes, det er betimeligt, hvis jeg fortsat skulle okkupere orgelbænken i samme omfang som nu. Når det er slut, er det slut!

Ikke for at kunne fejre 35 års jubilæum.

Jeg skulle have sagt ja. Ikke fordi jeg så kunne prale med et længere arbejdsliv. Hvis du begynder at spille for alvor på dit instrument som 13-14 årig, så bliver du i sagens natur bedre til at flytte fingrene, end hvis du begynder senere. Sådan er det. Øvelse gør mester.

Ville jeg have gjort det hele igen?

Tja bum bum, som en radikal engang sagde til et meget enkelt og præcist spørgsmål. Det ville jeg, og det ville jeg ikke. Godt nok står Den danske Folkekirke i stampe, men set fra et organistsynspunkt er det en hel del bedre, end hvis den bevægede sig. Musikken derimod

står aldrig i stampe. Nok kan noget af musikken være århundreder gammel, men det gælder om hele tiden at spille den og holde den i live og tilføre den ny energi. Ikke for udøverens skyld, men fordi der trods alt er, en del mennesker, der har sanset, at det at lytte til musik er et af livets virkelige vidundere, og en del af de mennesker lægger øre til min musiceren enten ved gudstjenester, kirkelige handlinger eller koncerter i Mariager Kirke. Ville jeg have valgt musikken igen. Ja. Ville jeg have valgt folkekirken? Tja bum bum.

De næste tredive år.

Jeg tør her godt love, at jeg aldrig kommer til at skrive en artikel om mit 60 års jubilæum i Den danske Folkekirke. Nu hører jeg faktisk til dem, der bestemt tror, at Den danske Folkekirke eksisterer ca. i sin nuværende form om 30 år, alene fordi en nedlæggelse af den ville tvinge danskerne til at tage aktivt stilling i debatten, og det vil ikke ske. Så hellere en kirke hvor nogle kirkegængere repræsentativt holder maskinen i gang om søndagen, og vi alle betaler vores lille-bitte beskedne aflad i form af kirkeskat. Langt hovedparten af danskerne har jo vist, at de ikke agter at smide folkekirken ud med badevandet. Hvis ikke nogen med myndighed dertil har smidt mig ud af etaten på grund af mine nogle gange utilstedelige skriblerier i dette blad, lover jeg, at jeg nok selv skal have sagt stillingen op, med alt hvad det måtte indebære af orgelabstinsener, inden jeg fylder 78 år. Nu har jeg godt nok lov til at blive siddende til jeg er 100 år - vi skal jo alle arbejde noget mere, lyder mantraet i disse år - men et ord er nu et ord. Bare vent og se.

Af organist Mikael Ustrup

Gudstjenester

Marts	Kl	Søndag	Evangelium	Præst
Sø 04.	19:30	2. søndag i fasten	Markus 09,14-29	JDKR
Sø 11.	10:00	3. søndag i fasten	Johannes 08,42-51	ST
Sø 18.	10:00	Midfaste søndag	Johannes 06,24-35	JDKR
Sø 25.	10:00	Maria bebudelsesdag	Lukas 01,46-55	Konfirmanderne
April				
Sø 01.	14:00	Palmesøndag	Johannes 12,1-16	Kjeld Holm
To 05.	19:30	Skærtorsdag	Johannes 13,1-15	JDKR
Fr 06.	10:00	Langfredag	Jesu lidelseshistorie	ST
Sø 08.	10:00	Påskedag	Matthæus 28,1-8	JDKR
Ma 09.	10:00	2. Påskedag	Johannes 20,1-18	JDKR
Sø 15.	10:00	1. søndag efter påske	Johannes 21,15-19	JDKR
Sø 22.	10:00	2. søndag efter påske	Johannes 10,22-30	ST
Sø 29.	10:00	Konfirmation	Johannes 14,1-11	JDKR
Maj				
Fr 04.	10:00	Bededag	Matthæus 07,7-14	JDKR
Sø 06.	10:00	Konfirmation	Johannes 16,5-15	ST
Sø 13.	10:00	5. søndag efter påske	Johannes 17,1-11	JDKR
To 17.	10:00	Kristi Himmelfart	Lukas 24,46-53	ST
Sø 20.	10:00	6. søndag efter påske	Johannes 17,20-26	JDKR
On 23.	17:00	Børnegudstjeneste	Stygge Krumpen og spaghetti	ST
Sø 27.	10:00	Pinsedag	Johannes 14,15-21	JDKR
Ma 28.	10:00	2. Pinsedag	Johannes 06,44-51	ST

Gudstjenester på Fjordvang

Fredag den 30. marts	kl. 10.00	Aksel Breinegaard
Fredag den 27. april	kl. 10.00	Jacob Krogh Rasmussen
Fredag den 25. maj	kl. 10.00	Aksel Breinegaard

Musikgudstjeneste for Sødisebakke

Torsdag den 29. marts kl. 10:15

Kirkebil

Det er muligt at bestille kirkebil til gudstjenesterne ved at ringe til Fjordens Taxa tlf.: 98 57 57 10 senest om søndagen kl. 8.00, men gerne en af de foregående dage.

Andre aktiviteter

i kirke og sognegård

Marts

04.	Søndag kl. 10.00	Sogneindsamling – Sognegården
06.	Tirsdag kl. 19:30	Koncert - Kirken.
07.	Onsdag kl. 19.30	Studiekreds – Klosterbygningen
08.	Torsdag kl. 10.30	Formiddagshøjskole – Sognegården
13.	Tirsdag kl. 19.30	Højskoleaften - Sognegården.
18.	Søndag kl. 13.00	Orienteringsmøde - Klosterbygningen
18.	Søndag kl. 11.30 - 15.00	Åbenthus - Klosterbygningen
21.	Onsdag kl. 19.30	Studiekreds – Klosterbygningen.
22.	Torsdag kl. 10.30	Formiddagshøjskole – Klosterbygningen
28.	Tirsdag kl. 17.00	Menighedsrådsmøde – Klosterbygningen.
31.	Lørdag kl. 15.00	Pilgrimsvandring - Kirken

April

12.	Torsdag kl. 10.30	Formiddagshøjskole – Klosterbygningen
17.	Tirsdag kl. 16.00	Højskoleaften generalforsamling – Klosterbygningen
26.	Torsdag kl. 10.30	Formiddagshøjskole – Udflugt
28.	Lørdag kl. 15:00	Koncert. Bryllupsmusik - Kirken.

Maj

01.	Tirsdag kl. 17.00	Menighedsrådsmøde – Klosterbygningen.
02.	Onsdag kl. 19:30	Koncert - Kirken.
04.	Fredag kl. 10.00	Pilgrimsvandring - Kirken

Vores kirkeblad kan stadig bruge en ekstra økonomisk håndsrækning.

Støttebidrag kan indbetales på kirkens konto i Sparekassen Kronjylland reg. nr. 9323
konto nr.000 543 83 06.

Hvis man ønsker at modtage kirkebladet med post, kan det ske for en pris af 50,- kr.
for 2012. Bestillingen rettes til præsteseekretæren på mail: elsebet@mariagerkirke.dk
eller pr. tlf. 98 54 11 53 om torsdag imellem 10-14.

Kirkekaffe

Alle er velkomne til en kop kaffe og en snak i kirken efter Gudstjenesten.

Altergang for gangbesværede

Alle, der ønsker det, kan komme til alters i hjemmet eller i kirken. Kan du ikke
komme op til alteret, så aftal med kirketjener eller præst, og nadveren vil blive
bragt til dig i kirke. Kan du ikke komme i kirke, så henvend dig til præsten og aftal
altergang i hjemmet.

Julekrybben

**Jeg rydder julekrybben væk
og pakker Jesusbarnet ind i bobleplast,
den mørke helligkonge i en sæk,
så de er skærmet for at lide overlast.**

**Det hele rummes i en kasse af karton
og bliver sat af vejen – ikke glemt –
til næste år, den glade juls sæson,
hvor lyset, der til sidst var indeklemt**

**bli'r frisat og får vækst fra dag til dag
udmundende i håb om alle tiders glæde;
det er vor frelsers og vor frelses fødselsdag,
som fejres ubrudt gennem år'nes kæde.**

**Min julekrybbe er et smukt symbol
på alt det suveræne, der får plads,
når kursen end'lig vendes for vor sol,
og fattig stald bli'r kåret til palads.**

**Men det, der sker til jul, det sker igen
ved påsketid, når livets mørke endes,
og sommeren kan skimtes, lys og næn,
hvor vintersorg til sollyst håb må vendes.**

Vibeke Guldborg Madsen

Menighedsrådet arbejder

ved Peter Ulrich Toubøl.

Klosterbygningen

Arbejdet med den indvendige istandsættelse af klosterbygningen er ved at nå til vejs ende. Det har været en både omfattende, langstrakt og kostbar istandsættelse. Den gamle bygning skjulte mange gamle skader i både murværk og i vand og afløbsinstallationerne samt nedslidte gulve og trapper. Dertil kom de

nødvendige forandringer, som skulle til, for at bygningen kunne anvendes til sit nye formål samt blive tilgængelig for dårligt gående og handicappede. Det betød, at vi måtte forhøje bagtrappetårnet samt rive indermuren ned, så der kunne blive plads til en personlift samt en ny nødtrappe. Et stort vindue mod nord er blevet ombygget til den nye indgangsdør. I kælderen er der indrettet nye toiletfaciliteter og på 1. sal et handicappetoilet. Væggen imellem

to stuer er blevet fjernet, så de kunne lægges sammen til et stort og dejligt møderum med bordpladser til omkring 80 personer. Men for at kunne bruge lokalet måtte vi følge brandmyndighedernes anvisninger og installere et meget stort røgudsugningsanlæg med ekstra elforsyning i tilfælde af brand.

I stueetagen har vi måttet banke det meste af pudslaget af, fordi man tidligere har anvendt plastikmaling. Nu er vægge og hvælv blevet kalket, og i undervisningslokalerne er hvælvene blevet forsynet med en usynlig lyd-dæmpende puds, så akustikken er blevet i orden. I foyeren er der blevet lagt et gulv med de originale røde klinker, som vi fandt under nabolokalets trægulv. Her skal vi i fremtiden indrette en lille udstilling, som fortæller om den hellige Birgitta og kirken og klosterbygningens historie. Vi er allerede godt i gang med beskrivelsen samt fondsansøgninger i samarbejde med Mariagerfjords Natur & Kulturcenter.

Anden sal har vi endnu ikke nået at få sat i stand. Der er dog en brugbar gæstestue samt en række værelser,

som kan bruges til depot. Desuden er der på det uisolerede loft blevet installeret 2 ventilationsanlæg med genindvinding samt et røgsugeanlæg.

En anden stor post er belysningen, idet der stort set er kommet nye lamper op overalt. Dog har vi flyttet 2 gamle lysekrone fra

kirken over i klosterets "Munkesal". Der er også bestilt nye borde og stole til den store "Nonnesal" og konfirmandstuen som supplement til de møbler, der flytter med fra Sognegården.

Udvendig har vi indtil nu fået lagt en indgangssti i granitsten. Jorden omkring skal tilsås med græs til foråret, og vi skal have placeret 3 rosenstativer, som Birgittaforeningen har fået sponsoreret af Sparekassen Kronjylland. Tilbage venter en udvendig istandsættelse, som også omfatter haveanlægget nærmest bygningen samt de to gamle portpiller, som desværre begge er stærkt ødelagte. På et tidspunkt skal vi også have efterset Pilgrimshuset, men det må afvente, at vi tilvejebringer den nødvendige økonomi.

Leje og lån af lokaler i Klosterbygningen.

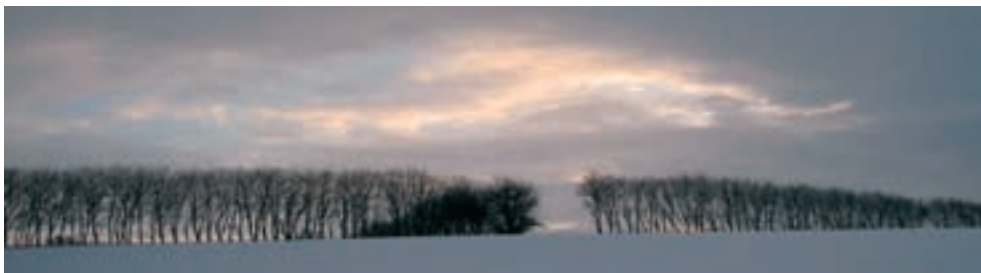
Klosterbygningen skal afløse den nuværende Sognegård, som forventes solgt til kommunen. Det betyder, at alle vores aktiviteter fra midten af marts "går i kloster". De foreninger, som plejer at bruge Sognegården, kan selvfølgelig fremover fortsætte i klosterbygningen. Her vil man fremover kunne vælge imellem 4 forskellige lokaler: Munkesalen, som er velegnet til musik og kor og ca. 50 personer, Nonnesalen, som kan rumme op til 80, samt konfirmandstuen og aktivitetslokalet, som hver rummer ca. 20 - 25. Vi har i den forbindelse udarbejdet en ny vedtægt, hvor der bl.a. står:

"Mødelokalerne bruges fortrinsvis til kirkelige aktiviteter som f.eks. konfirmandundervisning, kor, studiekredse, højskole og menighedsrådsmøder. I ledige perioder kan lokaler lejes til kirkelige, sociale og kulturelle møder og arrangementer samt udstillinger. En aftale om leje kan normalt kun ske et halvt år frem og skal forinden godkendes af præsterne. Kommerciel udlejning kan undtagelsesvis ske efter ansøgning til menighedsrådet."

"Aftaler om leje og lån af lokaler sker ved henvendelse til kirketjener, præster eller udvalget. Kirketjeneren står for tilsyn og udlån af nøgler. Menighedsrådet fastsætter lejeprisen for et år ad gangen ved budgetlægningen"

Vi har valgt at fastsætte lejeprisen efter hvor mange deltagere, der bruger lokalet, samt om man bruger køkkenet og evt. selv vil stå for rengøringen. Vi finder det ikke rimeligt, at en lille forsamling på 12 - 15 personer skal betale det samme som 50 - 60. Der er jo forskel på lokalets størrelse og slitagen. Lejen er ens for **alle** foreninger. Vores kirkelige samarbejdspartnere så som Folkekirkens Nødhjælp, Birgittaforeningen, Nørklernerne m.v. betaler ikke leje.

Lokalelejeprisen for 2012 ligger fra 200 - 400 kr. Køkken fra 100 kr. og rengøring fra 200 kr. Henvendelse omkring leje og lån sker til kirketjener Karsten Karstensen tlf.: 24 24 40 97, som også udleverer nøgle, vedtægt, priser osv. Læs mere på vores hjemmeside.

Lunefuld vinter

Tekst Britt Lægsgaard - foto PUT

Først: Tak for mange opfordringer til fortsat at skrive mine naturoplevelser i kirkebladet – jeg følger hermed op på disse!

Så spillede han os alligevel et puds – den gode kong vinter! Bedst som vi gik og troede, at nu skulle vi snart have forår, slog ”kyndelmisse” sin hårde knude – og det var sandelig ikke kun vi mennesker, der troede det, både vækster og fugle var så småt begyndt at tage hul på et gryende forår. Omkring alle mine æbletræer har jeg for år tilbage sat erantis og vintergæk, og når træet så begynder at komme til live efter vinteren, så sker der hurtigere noget i jorden omkring (læs: blomsterne springer hurtigere ud på grund af aktiviteten i rødderne.) – Det var netop lige begyndt at ske – de første grønne bøjede nakker var begyndt at mase sig vej gennem mulden – en enkelt havde lukket sit gule ansigt op mod den blege vintersol, og vintergækkerne stod i deres grønne og hvide lin – klar til at bryde gennem hinden ved de varme solstråler - - bom! så kom frosten og siden sneen!

Jeg har en ret stor Ribes, ja den er nærmest et vildtvoksende træ, og den står med sprængfyldte lyse lyse grønne knopper og er ganske klar, men har – ligesom rododendron – sat livet lidt på standby. – Jeg forundres altid over, hvordan naturens vækster er i stand til at tilpasse sig – og netop rododendron er så markant i sin beskyttelse mod kulden med sine sammenrullede blade, der ser aldeles visne ud (det er godt at vide, at de fleste overlever!)

Forelskelse

Fuglene var da også begyndt at tage hul på forårets forlystelser i denne milde vinter. Vi har en uglekasse lige i skovbrynet, og her har fatter og mutter længe kissemisset, så det kunne høres hver aften. Musvågernes parringskrig har kunnet høres i flere måneder, og skovduerne har kurret og lavet opvisning i deres karakteristiske bølgeflugt, der er tegn på ynglestemning, og mejserne har sunget en enkelt lille sang, men jeg skal da sige, at al pippen, skrigen og kurren er forstummet for en tid. Også rævene har været i gang tidligt – vi har allerede i begyndelsen af januar hørt rævenes parringskald, der lyder som en gal hunds gøen i de mørke nætter, fordi

det ikke har været mere koldt, end at soveværelsesvinduet kunne stå på klem – så der kommer garanteret snart – eller er måske allerede kommet – små nuttede ræveunger.

Spør i sneen

Det er jo ikke fordi, det ikke er smukt med et hvidt drys over det grønne og den sorte muld (Vi har faktisk mange gange i denne grønne vinter talt om, *hvor* grønt græs og underskov var – og at det var lige før, græsset skulle slås!) – og det giver nye oplevelser med dyre- og fuglelivet.

På fodergrenen (som er en stor troldhasselgren, der hænger foran vort vindue) har der egentlig været ret tomt i den grønne vinter – de fleste besøg har været af halemejsjer, der som altid kommer på klokkeslæt – og kugler og nødder samt tælle i træerne har holdt særdeles længe, men halemejsjerne er pludselig forsvundet efter sne og frost, og forskellige andre slags mejser, musvitter og finker har indtaget området. Vi har suppleret med solsikkekerner på sneen, og den er sommetider helt orange af kvækerfinker, mens mejser og musvitter sidder på fodergrenen. Vi har hver dag besøg af flagspætten, der spiser grådigt at tællen – og skovskaden slår også et slag forbi – måske for at finde de bog og agern, den har gemt et sted. – Under fodergrenen ser vi hver morgen spor efter ræven, der spiser de fedtsmuler, der falder fra mejsekuglerne – jo, der er samarbejde i naturens spisekammer!

Solsorten sidder og puster sig op for at holde varmen, og den spiser faktisk lidt af

hvert, den er både i tællen, på grenen, i de rådne æbler og på jorden efter smuler.

Spætmejsen er en af vore stamgæster, og det har vi sandet på mere end én måde!

– Den sidder naturligvis hver dag på fodergrenen, men det har vist sig, at den også har sin særdeles faste bopæl her! – For at tætte vort bjælkehus endnu bedre, end det var, har vi omkring vore vinduer bag de brede brædder, der sidder omkring hvert vindue, sat rockwool ind – fint, så trækker det ikke ind dér! – Efter få dage ser vi masser af små stumper rockwool ligge rundt på terrassen – og opdager så, at det er spætmejsen, der flittigt smider det ud, fordi den faktisk bor der lige bag brædderne! – Det er jo ikke store mængder, der ryger ud, men der overskred vi godt nok vor kompetence som udlejere!!- og efter at frosten og kulden er sat ind, er der røget et par totter mere, så jeg tror, de har inviteret hele storfamilien!

Fagligt møde

Når jeg om morgenen trækker persiennen op i soveværelset, gør jeg det altid meget forsigtigt, for man ved jo aldrig, om der står et eller andet spændende udenfor – en ræv, et rådyr, en hare eller nogle fugle.

Denne morgen så jeg et egeren – nej to – nej fire – nej fem!! – De pilede rundt i skovkanten – først den ene vej – så den anden vej! – De var ikke skræmte, det så ud som om, de legede, og måske var det også en parringsleg, så der er håb forude om forår!

Dagen er tiltaget med 1 time og 57 minutter!!

Alt er rent på denne vintermorgen,
vinden sender lyse lette kys;
fra solsorte skyers himmelborge
isnes kinden let af sneens drys.

Se, Guds mund, den flyder ganske over,
skaber blomst af is på græssets stilk;
hjertets øje er så smerteåbent, ser Guds
værk imorgensittersilk.
(KEL)

Rejse til Tyrkiet

I efteråret 2012 arrangerer Unitas Rejser en tur til Tyrkiet med Arndt Jessen Hansen som rejseleder.

I dagene 6. - 13. oktober 2012 er tidligere domprovst Arndt Jessen Hansen rejseleder på en tur til Tyrkiet.

Rejsens første oplevelse er Lilleasien, hvor Paulus rejste rundt og grundlagde menigheder. Vi skal besøge de syv byer, som nævnes i Johannes Åbenbaring: Efesos, Smyrna, Pergamon, Tyatira, Sardes, Filadelfia og endelig Laodikea.

På vores vej rundt i Tyrkiet skal vi også opleve det vidunderlige, afvekslende tyrkiske landskab og bade i varme kilder. Måske bliver der tid til en tur på en af de skønne strande ved det dybblå Ægæiske

Hav. Rejsens sidste stop er Istanbul, der ikke blot rummer spændingen mellem fortid og nutid, men også en spænding mellem to af verdens store religioner. Først hed den Konstantinopel, den ene af oldtidens to hovedstæder; den anden er Rom. Da islam sejrede i denne del af verden, blev den til Istanbul. Kirker blev til moskéer, og i dag står landet midt i spændingen mellem den gamle verden, præget af islam, og et nyt verdsliggjort Europa. Byen har en speciel atmosfære og et gadebillede, der aldrig står stille.

Rejsen koster 10.755 kr og inkluderer 7 overnatninger med morgenmad og aftensmad, fly, guide og entreer.

Yderligere oplysninger fås hos Arndt Jessen Hansen, tlf. 28512355.

SOM VOLONTØR I MALAWI

Af: Gitte Winther Jørgensen

Den livsnødvendige regn siver gennem husets hullede stråtag og fylder baljer og spande. Nattens voldsomme regn er efterhånden begyndt at stilne af, hvilket betyder, at de daglige gøremål i min lille landsby, Mateo Manda, atter kan genoptages. Fra køkkenet kan jeg høre Lustika, 35 år og mor til seks børn, der skramler med gryderne. Rundt om den knitrende ild sidder børnene og deres far John på 39 år. Børnene opdager hurtigt, at solen er ved at titte frem, og vover sig ud på den våde, røde jord. De fantasifulde lege fortsætter, hvor de slap, da solen forsvandt bag de sorte skyer.

Hverdagen i en fattig afrikansk landsby kan være svær at forestille sig, specielt når man lever et behageligt liv Danmark. For ca. tre måneder siden fik jeg chancen for at blive volontør med Folkekirkens Nødhjælp i Malawi. En chance for at mærke et helt anderledes liv på egen krop. Fredag d. 11/11-11 begyndte mit eventyr. Efter en blid start i Malawis hovedstad Lilongwe i selskab med 13 andre danske volontører, blev jeg kørt fire timer nordpå til området Champira. Her blev jeg placeret

alene hos familien Chirwa i Kazingilira. Da bilen forsvandt bag mig, stod jeg tilbage, omringet af 30-40 stirrende, måbende landsbyfolk. Aldrig har jeg følt mig så hvid, udenforstående, anderledes og materialistisk på en gang. Her skulle jeg bo de næste syv uger.

Mit møde med denne fremmede kultur og de fattige vilkår må siges at være et kulturchok. Heldigvis blev bekymringerne hurtigt afløst af overvældelse over den gæstfrihed og taknemmelighed min værtsfamilie og resten af samfundet udviste. Min familie bestod af mor, far og seks børn. Ingen af familiens medlemmer talte engelsk. I starten var det besværligt, men med lidt god vilje og nysgerrighed fra begge parter, begyndte vi utroligt nok at forstå hinanden.

En form for gensidig forståelse, der ikke krævede et fælles sprog. Alligevel blev jeg lettet, da jeg fandt ud af, at den 18 år gamle onkel, der boede i huset ved siden af kunne tale godt engelsk. Gennem ham lærte jeg at forstå familiens baggrund og samfundet omkring endnu bedre.

Bortset fra at en gæst var flyttet ind hos familien Chirwa, gik livet sin sædvanlige, stille og rolige gang i Kazingilira. Dagene lignede hinanden, kvinderne hentede vand, lavede mad, samlede brande, mændene arbejdede i marken, børnene legede, gik i skole og hjalp til. Søndag var dog anderledes. Hele familien blev skrubbet og iført rent tøj; det var kirketid. I mit område var alle kristne, nogle katolikker og andre protestanter. For landsbyens beboere var kirken et samlingspunkt, og selvom den udadtil afspejlede deres egen fattigdom, var de utroligt stolte af deres kirke. Her mødtes de for at lytte, synge, danse og give donationer, som gik til de gamle eller andre, der havde det svært i landsbyen.

Den evige livsglæde var overvældende både i kirken og i hverdagen. Samtlige mænd, kvinder og børn havde altid et smil på læberne. Ikke én gang oplevede jeg et deprimeret, travlt eller stresset menneske. Stress og jag, punktlighed og effektivitet var ikke udbredt i Malawi. Det liv, jeg oplevede, syntes utroligt ukompliceret, trods fattigdom, malaria, HIV/AIDS, fejl- og underernæring, mangel på sundhedsklinikker, ingen eller elendig infrastruktur, korrupsion, en præsident med diktatoriske tendenser osv.

Trods malawianernes åbne hjerter tog det tid at vænne sig til de mange omvæltninger. Især de nysgerrige, undrende blikke fra de børn, som aldrig før havde set en "Mzungu", et hvidt menneske. Danmark var meget langt væk, da jeg pludseligt skulle spise

på gulvet med fingrene, side om side med høns, der boede og lagde æg i køkkenet. Der var meget at lære, f.eks. at man helst ikke viste sine knæ og hilste meget pænt på alle, man mødte. Dagen begyndte, når solen stod op og sluttede, når den gik ned. Måltiderne bestod næsten udelukkende af kulhydrater. Alting gik stille, roligt og *langsomt*. Jeg lærte, at "African-time" betød; læg 2-4 timer til det givne tidspunkt, hvilket var en udfordring for min vestlige utålmodighed.

Alt dette var en kultur og et liv, jeg efterhånden forstod og blev en del af. Specielt den stærke livsglæde gjorde indtryk og smittede af på mig. De ubekymrede børn og deres utrolige fantasi, der vækkede mig kl. 5-6 om morgenen, kunne jeg ikke andet end at holde af. Alligevel var jeg hele tiden bevidst om, at jeg, i modsætning til min malawianske familie og venner, ville vende tilbage til et helt anderledes liv i Danmark.

Nyt fra Birgittaforeningen

Nordisk pilgrimsseminar/Vandringer 2012.

Under overskriften Tro i bevægelse afholdtes det Nordiske pilgrimsseminar i år d. 13.-15. jan. i Århus med deltagere fra kirke, foreninger og græsrodsbevægelser i Norge, Sverige, Island, Færøerne, Nordtyskland og Danmark, - herunder også repræsentanter fra Mariager. Med fokus på vor tids pilgrimsbevægelse blev temaet disse dage grundigt drøftet og belyst ud fra oplæg af såvel gejstlige som menigmand. Eksempelvis biskop Kjeld Holm's indledningsord "Fra nysgerrighed til fordybelse" professor Viggo Mortensen's forelæsning "A Religion made for Travel", og sidst

men ikke mindst den norske dr.theol. Roger Jensen's, som med sit indlæg om Luther og pilgrimstanken fik sat nogle tanker og misforståelser på plads, i og med han her klargjorde, hvordan Luther's kritiske forholden sig til pilgrimstanken - som mange andre fordums overbevisninger - må tolkes og forstås i det historiske lys, som hører den givne tid til.

Programmet gav også mulighed for fysisk bevægelse, idet der - udover, sang, musik og det talte ord - også var indlagt et par korte vandringer ledet af lektor Peter Lodberg, Århus og Peter Grønlykke, Sønderborg. Lodberg fortalte, at han - inspireret af pilgrimsbevægelsen - nu tog alle nye teologistuderende med på en såkaldt teologisk byvandring i Århus,

- og på vandrigen med Peter Grønlykke oplevede vi søndag morgen vintersolens første stråler bryde igennem. Så sang vi Se nu stiger solen. Det blev en bevægende vandring i dobbelt betydning.

Som afslutning var Århus Domkirke rammen om en festlig og højtidelig gudstjeneste med 4 nordiske præster, og hvor vi som repræsentanter for Birgittaforeningen blev bedt om at læse en indgangsbøn fra Nidaros og en udgangsbøn fra en pilgrimsmesse i Roncesvalles.

Efter pilgrimsvelsignelsen kunne deltagerne tage

oplivede hjem fra et godt seminar, hvor der ikke blev givet endegyldige svar på alle problemstillinger, men til gengæld affødt relevante spørgsmål i forbindelse med pilgrimsvandring - som man så kan fundere videre over - f.eks.

- Hvordan tilgodeses det moderne menneskes åndelige behov i en tid præget af relativisme og mangfoldighed ?
- Kan pilgrimsbevægelsen medvirke til en fornyelse af kirken - og i så fald hvordan ?
- Skal der skelnes mellem teologi og turisme - eller kan disse fænomener forenes i en meningsfuld praksis ?

På årets pilgrimsseminar blev der således både sat ord på kommende udfordringer og givet inspiration til at vandre videre i tro og tillid, - jfr. dette uddrag fra den norske indgangsbøn:

**Fri os fra et liv i stilstand
Giv os vilje til opbrud
fra selvoptagethed og
evne til at finde de veje, som fører
til retfærdighed og livshåb for alle.
Giv støtte til vor længsel efter
at gå nye veje som viser,
at der er et mål og en mening
med vore liv.**

I Birgittaforeningen blev det nye år indledt med en Hellig tre Kongers vandring ledet af Jørgen Kruse, som formidlede Johs. Møllehaves tekst på en måde som skabte en god stemning samtidig med, at vi fik

*Se yderligere oplysninger
vedr. foreningens 2012
program på www.mariagerkirke.dk/birgitta
Mariager d. 26.1.2012.
Helga Moos / tlf. 98522441*

Foto af Elisabeth Lidell

bevæget os rundt ad de gamle stier i Munkholm endnu en god gang.

Forsommervandringen bliver en kort pilgrimsvandring i lokalområdet som finder sted den 31. marts kl. 15.00 fra Mariager Kirke og ledes af pilgrimspræst i Århus Stift Elisabeth Lidell.

I forbindelse med festugen i Mariagerfjord arrangeres der også en kulturhistorisk vandring kl. 10.00 d. 4. maj fra Mariager Kirke til Sem Hede med Bent Walbom og Henrik Kristensen.

Siden sidst

Døbte

Nikoline Quist Bisgaard Jensen
Nora Holm Tøth
Molly Merle Stougaard Iversen
Isolde Coco Melgaard Iversen
Lærke Sommer Thorsen
Bertram Theodor Henssel Quottrup
Lauge Bøcher Christiansen
Silas Ahm Grundtdal Jeppesen
Karla Nielsen

Henning Winther Knudsen
Erna Hein Pedersen
Sonja Marie Jensen
Svend Olaf Jensen
Lis Jacobsen Mogensen født Lund
(Vester Tørslev Kirkegård)
Dagny Erna Jønsson født Madsen
Robert Foged Sørensen
Freddy Madsen (Nordre Randers)
Helge Steen Jensen Bork
Keld Gjerka
Hilmer Thomsen (Vindblæs Kirkegård)
Bodil Pugflod Nielsen født Iversen
Sys Klitgaard Rømsgaard født Rasmussen

Begravede

Anders Bak
Jensine Skjødt født Thomsen
Kamma Marie Thomsen født Petersen
(Brøns Kirkegård)

Studiekreds

Dato: 7. og 21. marts
Tidspunkt: 19.30 til senest 21.30
Sted: Klosterbygningen.

Tilmelding er ikke nødvendigt, og man er velkommen til at kontakte sognepræst Jacob D. Krogh Rasmussen for yderligere spørgsmål.

Vel mødt til Mariager Kirkes vinterstudiekreds.

Indsamlet i kirken siden sidst

Julehjælp: 3.595,00 kr. Børnesagensfællesråd: 1.345,- kr.
I alt 5.104,50 kr.

Tak for alle bidrag.

Adresseliste

Præste- & kirkekontor, Klosterstien 12, 9550 Mariager. Tlf. 98 54 11 53
Respekter venligst om muligt, at mandag er fast fridag for kirkens personale.

Sognepræst
Stine Tougaard
Tlf. 61 72 11 53
sto@km.dk
Mariendalsvej 4,
8940 Randers SV
Træffes efter aftale

Sognepræst
Jacob D. Krogh Rasmussen
Tlf. 21 44 10 54
jdkr@km.dk
Klosterstien 12,
9550 Mariager
Træffes efter aftale

Kirkegårdsleder
Kirsten F. Nyegaard
Tlf. 21 48 01 63
kirsten@mariagerkirke.dk
Kirkegårdskontoret,
Kirkebakken 6,
9550 Mariager

Sekretær
Elsebet Hesselberg
Tlf. 98 54 11 53
elsebet@mariagerkirke.dk
Træffes torsdag kl. 10-14,
eller efter aftale

Kirketjener
Karsten Karstensen
Tlf. 24 24 40 97
karsten@mariagerkirke.dk
Vibevej 5, Assens,
9550 Mariager

Organist
Mikael Ustrup
Tlf. 61 35 54 47
mikael@mariagerkirke.dk
Klosterstien 12,
9550 Mariager

Kirkevæрге
Arndt Jessen Hansen
Tlf. 28 51 23 55
arndt@mariagerkirke.dk
Fjordparken 13
9550 Mariager

Menighedsrådsformand
Peter Ulrich Toubøl
Tlf. 98 54 15 59
peter@mariagerkirke.dk
Bjerregårdsvej 4,
9550 Mariager

Mariager Kirkekasse
Regnskabsfører Lene Smidt
Tlf. 44 45 06 93
ls@kvistjensen.dk
Kvist & Jensen A/S
Ved Stranden 1,
9560 Hadsund

Kasserer
Sven Kjærgaard
Tlf. 98 54 25 40
sven@mariagerkirke.dk
Vestparken 68,
9550 Mariager

Sognegården, Kirkegade 6, 9550 Mariager www.mariagerkirke.dk

Redaktion: Stine Tougaard, Jacob Krogh Rasmussen & Peter Ulrich Toubøl.

Bladet uddeles af frivillige. Uddelingskordinator Vibeke Guldberg, tlf. 98 54 21 22.

Lay-out, dtp og trykansvarlig: Stender & Holmriis - 51 35 83 68

3 koncerter i marts, april og maj

Musik for sang, trombone og orgel- Tirsdag d. 6. marts 2012 kl. 19:30 (gratis adgang)

De går alle tre på Det Jyske Musikkonservatorium i Århus, og alle tre tager bacheloreksamen i foråret 2012

Ved koncerten spiller de musik af bl.a. Loeillet, Eberlin, Mozart og Buxtehude

Ellinor Olbekk, trombone
Julie MeeRa Albertsen, sopran
Anne Agerskov, orgel

Bryllupsmusik for orgel. Lørdag d. 28. april kl. 15:00 (gratis adgang)

Kom og hør kirkens organist spille musik, der med rette kunne kaldes bryllupsmusik.

Koncerten, der i sagens natur vil være en af de kraftigere, varer ca. 45. minutter og bagefter er der vanen tro et glas champagne og et stykke kransekage i bedste bryllupsstil.

Maurice Duruflé: Requiem Onsdag d. 2. maj kl. 19:30 (entré 50 kr.)

Requiem aeternam dona eis, Domine. "Giv dem den evige hvile, o Herre"

Denne smukke tekst indleder næsten ethvert requiem og således også Maurice Duruflés enestående requiem, som opføres af Sct. Mortens Vokalensemble som består af 24 sangere fra Randers og omegn. Koret er tilknyttet Sct. Mortens Kirke i Randers og dirigeres af Amanda Vandt. Christian Præstholt sidder ved orglet.

Der kan som altid læses meget mere om kirkens koncerter på kirkens hjemmeside, hvor du ligeledes kan tilmelde dig mail- og/eller sms-service.

www.mariagerkirke.dk